

Nr 234.

Av herr **Sederholm**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om delning av jord å landet m. m.

Uti 2 § första stycket i förslaget till lag om vad iakttagas skall i avseende å införande av lagen om delning av jord å landet stadgas beträffande jorddelningssförrättning, som påbörjats, innan den nya lagen trätt i kraft, att nya lagen skall, där så ske kan, tillämpas å frågor, som vid förrättningen förekomma till behandling efter nya lagens ikraftträdande. Det är av intresse att undersöka, om detta stadgande kan få de verkningarna, att skog må få kunna avverkas inom skifteslag, varå skifte påbörjats enligt den nuvarande lagstiftningen. Enligt gällande skiftesstadga får avverkning av skog till avsalu ej ske under pågående skifte. Enligt nu gällande lag förefinnes alltså ej anledning att till behandling vid förrättningen upptaga fråga om rätten att nyttja skifteslagets ägor under laga skifte (5 kap. i nya lagen). Jämlikt ordalydelser i ovan citerade stadgande i 2 § av promulgationslagen borde hinder därför ej heller möta, att i fråga om förrättning, som börjats under den gamla lagens giltighetstid men fortsatts, sedan den nya lagen trätt i kraft, upptaga till behandling fråga, som avses i 5 kap. i nya lagen. Bestämmelserna i nya lagens 5 kap. borde alltså kunna göras tillämpliga, och avverkning av skog alltså kunna under de förutsättningar, som omtalas i detta kapitel, få ske. Givetvis skulle detta vara till gagn, och några betänkligheter torde icke kunna hysas mot en sådan lösning.

Emellertid förekommer i den P. M., som åtföljde remissen till lagrådet den 21 augusti 1924 (sid. 300 nederst och sid. 301 överst i prop.), det uttalandet, att, där skiftet kommit över det första stadiet, så att t. ex. karta och gränsfrågor äro klara, det ej bör komma ifråga att låta 5 kap. av nya lagen komma till användning. Därest detta uttalande får kvarstå utan motsägelser, torde man kunna räkna med ovanstående önskemål om att avverkning av skog enligt nya lagens bestämmelser må kunna ske även inom tidigare påbörjade skiften ej komme att kunna förverkligas. Ändring synes alltså av behovet påkallad. I frågan hurvida den bör ske genom ändring av lagtexten eller genom uttalande i motiven, kunna olika meningar göras gällande.

Jag inskränker mig därför till att hemställa,

att från riksdagens sida vidtages erforderlig åtgärd, för att bestämmelserna i 5 kap. i förslaget till lag om delning av jord å landet må kunna tillämpas i avseende å förrättningar, som äro under handläggning, då nya lagen träder i kraft.

Stockholm den 17 februari 1926.

G. Sederholm.